

Có ngày con thấy có hai bác chân bị tật, nhìn tội lắm. Con có lại hỏi và con muốn hỗ trợ 2 xe lăn. Một bác thì nhận xe lăn liền vì 2 chân bị nặng lắm, còn 1 bác nói là muốn có một cái nạng thôi vì còn lết lết đi được, nhường lại xe lăn cho những người khó khăn hơn mình. Bác này nhẹ hơn bác kia, bác này bị tai nạn, phải mổ và xương đang còn bắt vít. Đáng lẽ phải đi bệnh viện lấy vít ra, nhưng bác không có tiền nên vít vẫn còn bên trong. Đó là lý do bác đi không thẳng được như người thường, bác nói bác muốn tự đi bằng nạng để còn cử động tay chân. Nghe sao mà vừa thương vừa ấm lòng, người ta nghèo nhưng người ta không có tham.

Như vậy là con đã đặt mua một cặp nạng và một cái xe lăn. Trong lúc xe lăn đang giao tới cho con thì cô lại điện cho con và nói cô Thảo Đỗ có cho con 100 USA ăn Tết. Cô biết rằng không? trong đầu con suy nghĩ ngay, lấy 100 USA đó để trả tiền xe lăn và nạng, đó là một cái duyên lạ lùng đến, haha. Con ước có người cho con nhiều nhiều 100 USA nữa để con đi cho người nghèo, haha.

Video hai chú bị tàn tật đây cô:

<https://www.youtube.com/watch?v=PiABZ8nr4fg>

<https://www.youtube.com/watch?v=RpUGRxSgoek>